

Grundlovstale 2021

Kære venner

Tak for invitationen til at komme og tale for jer i dag. Det er altid en fornøjelse at komme væk fra Christiansborg og tale på grundlovsdag. Og hvor er det dejligt, at vi nu kan mødes samlet og ikke hver for sig. Samlet om det der binder os sammen, samlet om det der sætter rammerne for vores samfund. For dagen i dag er nemlig helt speciel for alle danskere.

Vi er i dag forsamlet for at fejre vores grundlov og demokrati. Vi fejrer, at vi er et frit folk med retten til at bestemme over vores eget liv. Vi fejrer, at vi med loven i den ene hånd og danskheden i den anden, har bygget et samfund på demokrati, frihed, fællesskab, ligestilling, tillid og tryghed. Et samfund der på alle tænkelige parametre falder ud som et af verdens bedste. For grundlovsdag er hele nationens dag. Det er demokratiets og frihedens dag.

Selvom at ord som demokrati, frihed og borgerrettigheder, måske ikke vejer lige så tungt i dag, som for 172 år siden, så må vi aldrig tage dem for givet. For historien om grundloven er ikke bare historien om hvordan et land gik fra enevælde til demokrati. Det er også fortællingen om at intet er mejslet i sten og det som skrives i dag, kan blive visket ud i morgen.

For i vores årlige fejring af grundloven så glemmer vi at grundloven gennem dens 172 år, har haft en omskiftelig tilværelse og varierende indhold. I 1849 fik vi den første grundlov som kun gav valgret til et begrænset udsnit af befolkningen.

Grundlovsændringen i 1866 gav en mere kongetro grundlov som sikrede mere magt til landstinget. I 1915 kom endnu en ændring hvor kvinder fik stemmeret og senest med ændringen i 1953 der bl.a. gjorde det muligt for en kvinde at arve tronen.

Når jeg synes, at det er vigtigt at påpege grundlovens udvikling, så er det for at sige at grundloven ikke er et statisk og tidløst dokument. Selvom vi ofte kan betragte

grundloven som noget nær det helligste, vi har, så tilpasses den altså gennem tiden. Grundloven følger med tiden. Så når vi kan stå i dag, 172 år efter, så er det fordi at politikerne har sikret at grundloven fulgte med tiden. Den afspejlede og skal afspejle den virkelighed vi som borgere lever i. For grundloven er en ramme og en rettesnor.

Under Corona-krisen har grundloven virkelig skulle stå sin prøve. At være et frit menneske med retten til at forsamles, med hvem man vil og når man vil, ligger dybt i vores danske DNA. Det vi har oplevet med at miste retten til de mest basale ting som at gå i butikker, på restaurant eller frisør eller til noget så menneskeligt som at se sin egen familie og venner; Så har vi alle oplevet friheden blive taget fra os. For os danskere, bliver hverdagen uden kollegaerne på arbejdet eller at gå ud med vennerne i weekenden og få en øl eller to, aldrig normalt.

Heldigvis er Danmark begyndt at åbne op igen. Hverdagen kan genindtræde både på arbejdet og i privaten. Men processen for at komme hertil har været lang, måske også for lang. For det har ikke været let at samarbejde med regeringen.

Allerede tidligt under Corona-krisen tegnede der sig et billede af en egenrådig og magtfuldkommen regering, som ikke er til at stole på. Vi har, at gøre med en regering, som har holdt befolkningen hen i mørket, raget usandsynligt stor magt til sig, og som har vist sig hellere at ville holde danskerne i et fortsat jerngreb end sætte os fri.

Vi så hvordan regeringen helt uden at blinke, begik grundlovsbrud, da et helt erhverv pludseligt blev udslettet, fordi regeringen undlod at lytte til os i oppositionen og andre eksperter end dem, der er ukritiske rygklappere.

Om Mink-skandalen indrømmede Mette Frederiksen dog at regeringen havde begået fejl.

Men helt ærgerligt; Når man kommer for sent til et møde, så er det en fejl.

Når man drejer forkert af på vejen, så er det en fejl.

Men når man helt bevidst og velinformeret om at det man gør er ulovligt, fortsætter sine handlinger og udsletter et helt erhverv, så er det ikke bare en fejl, så er det grundlovsbrud!

Den slags må man ikke slippe godt fra.

Uanset hvor mange falske tårer Mette Frederiksen viser for rullende kamera eller billeder af makrelmadder eller vinduespudsning hun lægger på de sociale medier, så får de familier der har arbejdet i mink-erhvervet gennem generationer, aldrig deres livsværk tilbage.

Det er tydeligt for mig, at denne regering, siden den blev dannet, ligefrem har nydt den enorme magt, de har fået i hænderne.

Mette Frederiksen tror, at i Danmark er det alene regeringen der bestemmer. Men det er forkert og det skyldes nok at Mette Frederiksen ikke lige har læst grundloven for nylig. For i Danmark har vi ikke ministerstyre- men folkestyre som grundloven foreskriver.

Derfor skal regeringen stilles til regnskab for minkskandalen og i Dansk Folkeparti vil vil forfølge den til enden.

Det er netop i disse tider, når vores værdier bliver udfordret mest at vi skal vise at vi værner om vores grundlov og vores frihedsrettigheder. Når regeringen ikke vil, så må vi holde grundloven højt!

Men når vi netop taler om magtfuldkommenhed og demokratisk underskud, så er det ikke svært at se hvor den danske regering har hentet sin inspiration fra. EU virkelig gjort kunsten efter med, at underminere medlemslandenes suverænitet og demokrati. For det er det eneste som de kan finde ud af i Bruxelles, nemlig at benytte sig af en hver god krise til at stramme grebet om de enkelte lande og tilrage sig endnu mere magt.

Det er den evige sang om, at hvis ikke EU virker, så er det fordi vi ikke har fået nok af det. Hvis EU-toget ikke fungerer, så skal der bare skovles mere kul på. Svaret er altid mere og mere EU, indpakket i tomme floskler om sammenhold og europæisk solidaritet.

Men solidariteten i EU viser sig aldrig at være til fordel for danskerne.

Vi så det da Danmarks bidrag til EU sidste år steg med 4,5 mia kroner og da regeringen gik med til at danskerne nu skal hæfte for Sydeuropas gæld og deres uansvarlige økonomiske politik. Helt uden at spørge danskerne fik EU bemyndigelsen til at tage 30 mia. af skatteborgernes penge over de næste syv år. Her taler vi om en beløb på flere hundrede milliarder euro, hvor næsten halvdelen af penge er gaver til Sydeuropa. Hvordan gavner det danskerne?

Forklaringen lyder ofte på, at vi skal vise solidaritet med vores europæiske naboer. Og hvis man er imod EU's lemfældige omgang med skatteborgernes penge, så udstilles man som usolidarisk.

Men der må jeg bare sige at min solidaritet, den er hos danskerne. For det er ikke usolidarisk at være imod EU-skatte og det er ikke usolidarisk at danskerne ikke igen skal betale for Sydeuropas uansvarlige økonomier. For vi vil ikke se passivt til mens, at danskerne bare skal betale og betale og betale.

Men i Danmark må vi efterhånden spørge, hvad har EU egentligt gjort som har gavnet os? Intet.

EU har tværtimod skabt ustabilitet og utryghed for de europæiske lande. Euroen har lagt de sydeuropæiske landes økonomi i ruiner, den frie bevægelighed åbner for velfærdsturisme og løndumping på vores arbejdsmarked og EU forhindrer os i at kontrollere vores egne grænser.

På alle områder har politikerne og embedsfolkene i Bruxelles hænderne dybt nede i den nationale lovgivning. Uanset om det gælder vores udlændingepolitik, vores velfærdsydelse eller vores overenskomst-system, så har EU taget hele hånden, da vi rakte dem lillefingeren.

Men deres magtbegær slutter ikke her. Vi ved hvor EU er på vej hen, vi ved godt hvad deres endestation hedder og det er Europas Forende Stater. Men for os der sætter en ære, en stolthed og en flid i kampen for at sikre at det danske som bestemmer i Danmark, så er det selvfølgelig opskriften på et skrækscenarie. For en enhver stemme for føderation, er en stemme imod grundloven, nationalt demokrati og national selvbestemmelse.

I Dansk Folkeparti har vi fået nok. Vi vil ikke længere lade os latterliggøre, det er på tide at vi melder os ud af EU og følger briterne i et nyt samarbejde. Vi har behov for at bygge et nyt europæisk samarbejde, som bygger på nationalstaterne og nationalstaternes interesser. Men for at det kan lykkes, kræver det et opgør med den politiske union, som EU i dag har udviklet sig til. Så vi giver selvbestemmelsen, friheden og stoltheden tilbage til de europæiske nationalstater.

For vi er stolte over at være danske, og vi behøver ikke kommissærer i Bruxelles til at fortælle os, hvordan vi skal indrette vores land. Danmark er noget særligt, og det er det blevet helt uden EU.

Derfor skal det også være noget særligt, at blive dansk statsborger. Vi skal stille krav til dem som ønsker at blive en del af vores danske fællesskab.

At blive statsborger er ikke en ret, men et privilegium man skal gøre sig fortjent til. Statsborgerskab er den største gave, man kan få. Det at blive statsborger i et land er at blive en del af en familie. Det er at man lærer familiens væremåde at kende, adopterer og acceptere traditionerne, værdierne og den fælles historie. At være statsborger betyder at man bidrager til fællesskabet og adoptere den kulturelle identitet.

Selvom det til tider kan være svært at sætte formel på danskheden, så er det ikke svært at se dem som ikke er danske.

Ser de dog ikke, hvad der allerede nu sker med de mange såkaldte danskere og deres børn, der efter en hellig krig i Syrien har fortrudt og gerne vil hjem. Som om, at Danmark nogensinde har været deres hjem. De kan forklæde sig med nok så mange statsborgerskaber og internationale konventioner, danskere det bliver de aldrig.

Vi må stå ved vores principper. Hvis man forråder Danmark og aktivt bekæmper vores land for, at oprette et islamisk kalifat, så fortjener man ikke at komme til Danmark.

Bryder man sig ikke om Danmark og vores kristne kulturarv, bryder man sig ikke om vor levevis og skikke, bryder man sig ikke om kønnes ligestilling, demokrati og ytringsfrihed, ja så er der masser af andre lande man kan flytte til.

Men endnu engang så lyder svaret, at disse terrorister skal til Danmark, da vi er bundet af de internationale konventioner. Endnu engang forhindrer konventionerne det danske folkestyre i at gøre det rigtige, grundet konventioner som er skrevet i en helt anden tid og i en helt anden virkelighed.

Det, vi har brug for, er at Danmark udtræder af internationale konventioner der forhindrer os i at føre en selvstændig udlændingepolitik.

Men også her der svigter regeringen dets valgløfte om at viderefører den stramme udlændingepolitik. Ligesom de har gjort lige siden trådte ind i ministerbilen.

Mette Frederiksen lovede ellers at med hende som statsminister vil den stramme udlændingepolitik forblive være intakt. Men som en god socialdemokrat er det bedre at sige et før et folketingsvalg for derefter at gøre det diametralt modsatte.

Nu ved jeg godt at I tænker at det med at anklage politiske modstandere for løftebrud, er noget som vi politikere altid gør.

Men her vil jeg sige, at ikke bare så løber regeringen fra hvad de lovede danskerne før folketingsvalget i 2019, men de stemmer direkte imod deres egne forslag i folketingssalen.

I 2018 kom socialdemokratiet med deres udlændingespil, som indeholdte en masse spændende forslag som at: Indfører et loft over ikke-vestlig indvandring, de vil kræve at udlændinge skal arbejde 37 timer om ugen, de vil fratage statsborgerskab ved personfarlig kriminalitet, fuld dansk selvbestemmelse over grænsekontrollen mm.

Men da Socialdemokratiet så kom i regering, så havde de store problemer med at få fremsat de forslag, som de har lovet, danskerne at gennemføre, når de kom i regering. Derfor valgte vi i Dansk Folkeparti at hjælpe dem og fremsatte derfor socialdemokratiets egne udlændingeforslag i Folketinget.

Men regeringen stemte imod alle som en af deres egne valgløfter. De stemte deres egen politik ned, med forklaringen om at det her jo var socialdemokratiets politik og ikke regeringens.

Denne regering er blevet valgt på tomme løfter og vælgerbluff. Men i Dansk Folkeparti står vi klar til at holde regeringen op på de valgløfter, de lovede danskerne. For vi bliver ved med at kæmpe for den stramme udlændingepolitik, for vi holder det som vi lover. For der er så meget der skal gøres:

Vi skal have fokus på flere hjemsendelser, indføre asylstop til Danmark og sørge for at langt færre ikke-vestlige indvandrere får dansk statsborgerskab. Kun sådan kan vi undgå svenske tilstande i Danmark og sikre et dansk Danmark til kommende generationer.

Som jeg startede med, at sige så er der intet som er mejslet i sten. Ikke grundlove, konventioner eller regeringers valgløfter. Men med alt hvad vi har oplevet det seneste

år, så har det kun bekræftet mig i, at der stadig er behov for at blæse til kamp for demokratiet, friheden og for vores grundlovssikrede rettigheder.

Grundloven er borgernes forsvar, men grundloven i sig selv er forsvarsløs. Derfor står og falder vores demokratiske levevis, med om vi tavst bøjer nakken eller om vi vil tage kampen op for vores frihed og demokrati, præcis som de modige danskere i 1849 der skænkede os grundloven gjorde det.

Det er derfor dagen i dag er så vigtig at fejre. Vi fejrer det fordi frihed og demokrati ikke er en selvfølge. Det er værdier, som danskere før os har kæmpet sig til. De skabte et samfund, for dem og for os at leve i.

Og selv efter 172 år, så fortjener disse danskere vores hyldest.

Kære alle sammen, tak for ordet.

Fortsat god grundlovsdag.